

شناسایی و ارزیابی گستره‌های فضایی فقر شهری در شهر یزد

محمد رضا رضایی* - استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه یزد، ایران
مهدی علیان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی، ایران
امیر رضا خاوریان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تهران، ایران

تأثید نهایی: ۱۳۹۲/۰۴/۱۶ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۰۲/۲۰

چکیده

محیط‌های شهری، سیستم‌های پیچیده با پدیده‌های پیچیده، روابط و تعاملات متعدد بین اجزا هستند. فقر نیز یکی از این پدیده‌های پیچیده است که طی دهه‌های اخیر در مراکز شهری مهم‌ترین معضل اجتماعی - اقتصادی محسوب می‌شود و به‌واسطه اثرهای سوء‌آن، جلوگیری از گسترش این پدیده، شناخت دقیق پهنه‌های فقیر در شهرها را طلب می‌کند. در همین راستا، این پژوهش با شناخت دقیق تر وضعیت تبلور فضایی فقر در محلات شهر یزد، در پی یافتن راهکارها و برنامه‌ریزی‌های اصولی بهمنظور انتخاب گام‌های سنجیده است تا ضمن کاهش معضله‌های موجود، با گشایش دریچه‌های جدید به بحث فقر شهری، زمینه را برای سیاستگذاران، برنامه‌ریزان و مدیران شهری در تصمیم‌گیری‌های مربوط به کاهش مشکلات فقر و محرومیت در محلات شهری، فراهم کند. نوشتار حاضر از نظر هدف رویکردی کاربردی - توسعه‌ای را در پیش گرفته است و از نظر روش توصیفی - تحلیلی به‌شمار می‌رود که پس از تشریح مفهوم فقر و فقر شهری با روش کتابخانه‌ای، به کمک داده‌های بلوک‌های آماری سال ۱۳۸۵ با محاسبه ۱۵ شاخص در قالب سه متغیر عمده اقتصادی، اجتماعی و کالبدی، به شناخت و تحلیل توزیع فضایی فقر در محلات شهر یزد اقدام کرده است. برای دستیابی به هدف فوق، محلات شهری با استفاده از روش‌های ویکور و آنتروپی شانون سطح‌بندی شدند و پس از آن نقشه توزیع فقر ترسیم شد. نتایج حاصل نشان می‌دهد که ۱۲/۲ درصد از محلات شهر یزد خیلی فقیر، ۱۹/۵ درصد فقیر، ۲۶/۸ درصد متوسط، ۳۶/۶ درصد مرتفع هستند و فقط ۴/۹ درصد در سطح خیلی مرتفع قرار دارند.

کلیدواژه: توزیع فضایی، روش ویکور، شهر یزد، فقر شهری، فقر.

مقدمه

محیط‌های شهری، سیستم‌های پیچیده با پدیده‌های پیچیده، روابط و تعاملات متعدد بین اجزا هستند. فقر^۱ نیز یکی از این پدیده‌های پیچیده است که به واسطه اثرهای سوء آن، کانون توجه قرار گرفته است و نیاز به رویکردی چندبعدی دارد. فقر گذشته از کشورهای در حال توسعه، در کشورهای توسعه‌یافته نیز با تفاوت‌های خاصی از طبقه‌بندی، گونه‌شناسی، ابعاد و اهمیت، اما با برخی از ویژگی‌های اساسی مشترک، به چشم می‌خورد؛ به طوری که بی‌خانمانی نشان‌دهنده افراطی‌ترین مظاهر فقر در مناطق شهری است (پرسچیو، ۲۰۱۲: ۲۲۶). اما آنچه در مقوله فقر در حوزه مطالعات شهری اهمیت می‌یابد، «تبیلور فضایی فقر» در شهرهاست. تبیلور فضایی فقر را می‌توان در قالب شکل‌گیری و بسط گستره‌های فقر، بافت‌های فرسوده، بافت‌های ناکارآمد، اسکان غیر رسمی و حاشیه‌نشینی با مشکلات حاد مهاجران فقیر، بیکاری، اشتغال کاذب، بار تکفل بالا، خشونت و نالمنی و مواردی از این دست مشاهده کرد (بمانیان، رضایی‌راد و رضایی، ۱۳۹۰: ۱۵۴).

در اواخر قرن بیستم، عوامل متفاوتی موجب شکل‌گیری پدیده‌ای به نام شهری‌شدن فقر یا فقر شهری^۲ شد. فرجام ناگزیر توسعه شهری به دلیل سرریز نیروی کار مناطق روستایی و ناکارآمدی سیاست‌های تعديل اقتصادی در دهه هشتاد میلادی و تأثیر آن بر کاهش آهنگ توسعه اقتصادی، بر شمار گروه‌های آسیب‌پذیر، بهویژه در کشورهای در حال توسعه افزود و به تدریج کانون فقر از روستا به شهر انتقال یافت (جواهری‌بور، ۱۳۸۱: ۱۲۷). بسیاری از محققان اعتقاد دارند که فقر به تدریج از روستا به مناطق شهری گرایش یافته است. پیش‌بینی می‌شود طی سال‌های ۲۰۲۵-۲۰۰۰، جمعیت روستایی کشورهای در حال توسعه از ۲/۹۲ به ۳/۰۹ میلیارد نفر برسد. طی همین دوره جمعیت شهری در جهان در حال توسعه تقریباً به دو برابر، یعنی از ۱/۹۹ به ۳/۷۳ میلیارد نفر خواهد رسید (حداد، ماری و جامس، ۱۹۹۹: ۱۸۹۱). براساس برآوردها حدود یک‌سوم از ساکنان شهرها فقیرند و این رقم برابر با ۲۵ درصد کل فقرای جهان است (دوازیون و سنگرولا، ۲۰۰۷: ۹). هرچند اندازه‌گیری فقر با یک آستانه خاص، کمی و آسان است، به اندازه کافی کارا نیست (دیویلد، ۲۰۰۸: ۲۳۴)، بلکه بحث درباره اندازه‌گیری آن طولانی‌بوده و اکنون نیز وجود دارد (نوتون و کی‌تی، ۲۰۱۰: ۶). اما مسئله‌ای که در زمینه اندازه‌گیری فقر اهمیت دارد، اینکه فقر مسئله‌ای چندبعدی و پیچیده است (تون‌سنده، ۲۰۰۶: ۶) که اندازه‌گیری میزان درآمد و مصرف، ابعاد کیفی فقر مانند عدم آسایش، سلامتی، امنیت شخصی و شمول اجتماعی را در نظر نمی‌گیرد (پرسچیو، ۲۰۱۲: ۲۲۶).

در ایران، بعد از انقلاب اسلامی جهت‌گیری‌های شدیدی در راستای مبارزه با فقر صورت گرفته است و به ارتقای سطح رفاه جامعه منجر شده است، اما تشدید تورم و توزیع نابرابری امکانات و درآمد طی دهه‌های اخیر، بهویژه در مراکز شهری، موجب شده است که مسئله فقر همچنان مهم‌ترین محض اجتماعی - اقتصادی محسوب شود (زیاری و موسوی، ۱۳۸۷: ۶). درواقع، آسیب‌های ناشی از فقر بسیار گسترده است و تا مدت‌ها باقی می‌ماند. نظر به اهمیت شایان توجه

1. Poverty

2. Urban Poverty

موضوع فقر، دولت نیز در ماده ۹۵ برنامه چهارم توسعه مکلف شده است، به منظور استقرار عدالت و ثبات اجتماعی و کاهش نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادی، برنامه‌های جامع فقرزدایی و عدالت اجتماعی را تهیه کرده و به‌اجرا گذارد؛ تکالیف متعددی برای کاهش فقر و نابرابری بر عهده دولت گذاشته شده است (ارضروم چیلر، ۱۳۸۴: ۸).

فقر شهری در واقع از انقلاب صنعتی و همزمان با مهاجرت روستاییان و اسکان آنها در محیطی نامناسب از نظر نحوه سکونت و اشتغال، شدت یافته است (روستایی، احتناد، اصغری زمانی و زنگنه، ۱۳۹۱: ۲۰). اما موضوع فقر شهری از زمان‌های گذشته کانون توجه محققان بوده است؛ به طوری که تفکر در زمینه شناخت فقر به‌وسیله جغرافی دانان را می‌توان به جغرافی دانان آثارشیت نسبت داد. در دهه‌های بعد، دیوید هاروی با مطالعه فقر و نابرابری اجتماعی در کتاب معروف خود با عنوان *عدالت اجتماعی و شهر*، ماندگار شد.

نخستین اجلاس سازمان ملل در زمینه توسعه و محیط زیست، در سال ۱۹۹۲ با عنوان اجلاس جهانی سران کشورها درباره زمین برگزار شد. نکته مهمی که در این اجلاس به آن توجه شد، در دستور کار قرار گرفتن مبارزه با فقر شهری بود (جواهری‌پور، ۱۳۸۱: ۱۲۷-۱۲۹). اما آغاز مطالعه پدیده فقر در ایران، به‌طور مفصل به اواخر دهه چهل (شمسی) بازمی‌گردد که بیشتر معطوف به توصیف زندگی ساکنان محلات حاشیه‌نشین بود. پس از انقلاب اسلامی و توجه به مباحث اسلامی در دهه شصت، مجموعه مطالعات پرویز پیران که نتایج آن به‌تدریج در ماهنامه اطلاعات سیاسی و اقتصادی دهه‌های شصت و هفتاد منتشر شد، در غنای مباحث نظری فقر شهری و مسکن غیر رسمی و تبیین ابعاد این پدیده در کشور، بسیار مؤثر و راهگشا بود (حاج یوسفی، ۱۳۸۱: ۱۷). در اوایل دهه هفتاد، طرح تحقیقاتی حاشیه‌نشینی ایران (نمونه تهران) اجرا شد که در شکلی نسبتاً مفصل و به صورت میدانی؛ سابقه، علل، زمینه‌ها و ویژگی‌های این پدیده را به بحث گذاشت (حسینی و چینی‌چیان، ۱۳۹۰: ۶۱). همچنین در سال‌های اخیر، پژوهش‌های دانشگاهی دامنه‌دار و گستردگی درباره فقر و فقر شهری صورت گرفت که عمدۀ آنها به صورت مطالعات موردی و مونوگرافی بودند. از نمونه‌های مطالعاتی که به تازگی انجام گرفته است، می‌توان به مطالعه روستایی و همکاران (۱۳۹۱) با عنوان «الگوی تطبیقی گسترش فقر در شهر کرمانشاه در دوره ۱۳۷۵-۱۳۸۵» اشاره کرد که با روش توصیفی - تحلیلی، روند گسترش فضایی فقر را در شهر کرمانشاه طی یک دوره ده‌ساله بررسی کردند و به این نتیجه دست یافتند که شهر به سمت قطبی‌شدن در حرکت است.

زیاری و موسوی (۱۳۸۷) در پژوهش خود با عنوان «تحلیلی بر اندازه‌گیری و تبیین خط فقر و سیاست‌های فقرزدایی در استان یزد» با روش توصیفی - تحلیلی به بررسی، تحلیل و تبیین خط فقر در استان یزد پرداختند و سیاست‌هایی برای فقرزدایی پیشنهاد کردند. نتایج مطالعات آنها نشان می‌دهد که توزیع درآمد در جامعه شهری استان یزد نسبت به جامعه شهری کشور و جامعه روستایی استان، از وضعیت بهتری برخوردار است، اما حدود ۳۷ درصد از جامعه شهری و ۲۴/۶ درصد از افراد جامعه روستایی زیر خط فقر بسر می‌برند.

همچنین در پژوهش دیگری با عنوان «حاشیه‌نشینان و ارتکاب جرایم اجتماعی» که حکمت‌نیا و افشاری (۱۳۸۹) انجام دادند، پس از بررسی رابطه حاشیه‌نشینی با ارتکاب جرایم در خانوارهای ساکن شهر یزد، به این نتیجه می‌رسند که

افراد بهدلیل داشتن مشکلات اقتصادی و کمبود درآمد (فقر اقتصادی) از یکسو و مقایسه خود با سایر شهروندان از سوی دیگر، تمایل زیادی به ارتکاب رفتار مجرمانه پیدا می‌کنند.

شهر یزد، یکی از شهرهای بزرگ و با سابقه کشور نیز از هجوم مهاجران در دوره‌های متفاوت، چه در سال‌های جنگ تحملی و چه در سال‌های اخیر با مهاجرت روساییان، در امان نمانده و به‌دبیال کمبود خدمات و افول شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و کیفی زندگی، چاره‌ای جز دست‌وپنجه نرم کردن با معضل فقر نداشته است. این معضل در برخی از محله‌های شهر به وضوح دیده می‌شود و سبب برهم خوردن تعادل و توازن در سطح شهر شده است. بر این اساس شناسایی وضعیت گستره فقر، گذشته از ارزش‌های دینی و انسانی، بهمنظور برنامه‌ریزی‌های توسعه با رویکرد به عدالت اجتماعی و توسعه پایدار، از ضرورت‌های اساسی است. این پژوهش با شناخت دقیق‌تر وضعیت تبلور فضایی فقر در محلات شهر یزد، به‌دبیال راه‌حل‌ها و برنامه‌ریزی‌های اصولی برای انتخاب گام‌های سنجیده بعدی انجام گرفته است که از معضل موجود مبنی بر برخوردها و تصمیمات مقطوعی همراه با اقدامات کارشناسی‌نشده و عجولانه، به‌طور ویژه‌ای می‌کاهد و با گشودن دریچه‌های جدید به بحث فقر شهری، زمینه را برای سیاستگذاران، برنامه‌ریزان و مدیران شهری در تصمیم‌گیری‌های مربوط به کاهش مشکلات مرتبط با فقر و محرومیت در محلات شهری فراهم می‌کند. با توجه به موارد مذکور، بررسی وضعیت محلات در رابطه با سنجش وضعیت فقر ضروری به نظر می‌رسد. در همین راستا مطالعه حاضر با در نظر گرفتن موارد فوق در پی پاسخ به دو سؤال عمده زیر است:

- ابعاد، متغیرها و شاخص‌های فقر شهری در شهر یزد کدامند؟
- وضعیت گسترش فقر در محلات شهر یزد از بُعد تبلور و توزیع فضایی چگونه است؟

مبانی نظری

فقر

بی‌شک تعریفی از فقر که دربردارنده مفهومی فراگیر برای تمام شرایط باشد و در طول زمان ثابت بماند، امکان‌پذیر نیست؛ زیرا فقر مفهومی نسبی است که با شرایط زمانی و مکانی تعریف می‌شود (مجیدی خامنه و محمدی، ۱۳۸۴: ۱۳۷). به‌طور کلی فقر هنگامی در یک جامعه بروز می‌کند که برخی از افراد از سطح معینی از رفاه که طبق معیارهای آن جامعه حداقل معقول تلقی می‌شود، برخوردار نباشند. بدین ترتیب ممکن است در یک کشور محرومیت از امکاناتی که برای حیات ضروری است، فقر تلقی شود و در کشوری دیگر، فقر به معنای محرومیت نسبی از شرایط و امکانات یک زندگی معقول در آن کشور به حساب آید (پیرایی و شفیعی، ۱۳۸۰: ۳۶). برنامه توسعه سازمان ملل^۱، فقر را در کیفیت زندگی تعریف کرده است و برای آن سه شاخص اندازه کافی درآمد، بهداشت و آموزش را برمی‌شمارد (روسایی و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۴۳). در گزارش توسعه جهانی بانک جهانی مبارزه با فقر (۲۰۰۱-۲۰۰۲)، فقر چیزی فراتر از نابرابری درآمد یا توسعه پایین انسانی است؛ فقر همان آسیب‌پذیری، نبود قدرت و ابراز عقیده است (بانک جهانی، ۱۳۸: ۲۸).

بسته به اینکه در تعریف فقر مفهوم مطلق یا نسبی در نظر گرفته شود، آستانه‌ای تعریف می‌شود که مرز بین فقیران و سایر افراد جامعه را مشخص می‌کند. این آستانه، خط فقر^۱ نامیده می‌شود (ارضروم چیلر، ۱۳۸۴: ۱۴). خط فقر به دو صورت خط فقر مطلق و نسبی محاسبه می‌شود.

فقر مطلق^۲ بهصورت محرومیت یا ناتوانی تأمین حداقل نیازهای اساسی، حتی حفظ کارای جسمانی فرد برای ادامه زندگی، تعریف می‌شود (کاکوانتای، ۲۰۰۳: ۲۰۳). پس حداقل مصرف برای اینکه فرد فقیر جلوه نکند یا درآمد وی برای تأمین حداقل نیازهای اساسی کفایت کند، فقر مطلق نامیده می‌شود (میرشجاعی، ۱۳۹۰: ۲۰۷). فقر مطلق را می‌توان حداقل سطح زندگی (زیاری، ۱۳۷۷: ۸۰) یا زندگی کردن در شرایطی تعریف کرد که سطح تعذیبه، بی‌سودای و بیماری در آن پایین‌تر از هرگونه تعریف معقول شخصیت و لیاقت انسانی قرار داشته باشد (آسايش، ۱۳۸۳: ۹۸).

اما فقر نسبی^۳ بهصورت ناتوانی در کسب متوسط سطح زندگی افراد یک جامعه تعریف شده است، بنابراین بیشتر به نابرابری توزیع درآمد در جامعه مربوط می‌شود و عموماً با میزان درآمد ارتباط دارد (کاکوانتای، ۲۰۰۳: ۲). فقر نسبی را می‌توان سنجش میزان ارضای نیازهای فرد در مقایسه با دیگر افراد جامعه تعریف کرد (زیاری، ۱۳۷۷: ۸۱). سنجش فقر، کلیتی از مفهوم فقر به‌دست می‌دهد و تصویری منجسم از فقر را طی زمان نمایان می‌کند. در این بخش، روش‌های مختلف محاسبه خط فقر در ایران با خودداری از جزئیات آن، معرفی می‌شود. روش‌های محاسبه خط فقر بسیار متنوع است و بسته به اینکه کدام مفهوم از فقر مد نظر باشد، روش محاسبه نیز متفاوت خواهد بود.

شكل ۱. روش‌های اندازه‌گیری خط فقر

منبع: نگارندگان

فقر شهری

از آنجاکه در صد بالایی از جمعیت روستایی زیر خط فقر هستند و فقرای روستایی وضع به مراتب بدتری نسبت به فقرای شهری دارند، در آینده به دلیل مهاجرت روستاییان به شهرها، بر فقرای شهری و شدت فقر افزوده خواهد شد (پالیزان و جودکی و رضویان، ۱۳۸۹: ۱۱۷).

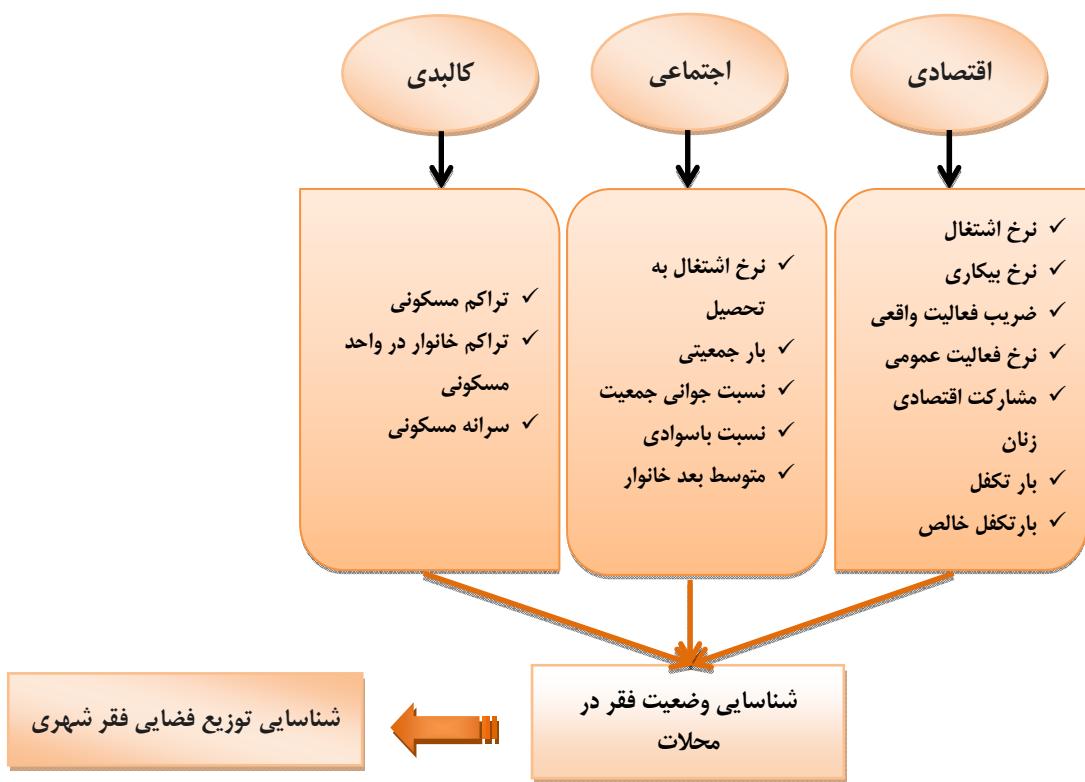
بنابر برآورد بانک مرکزی ایران، چهارده میلیون نفر (برابر با ۱۹ درصد) از جمعیت کشور در سال ۱۳۸۵ زیر خط فقر بسر برده‌اند. در صورت تسهیم به نسبت جمعیت شهری و در نظر گرفتن نسبت بیشتر فقرای روستایی، به رقمی حداقل ۹ میلیون نفر فقیر شهری دست می‌یابیم (صرافی، ۱۳۸۷: ۸).

فقر شهری عموماً با کارگران بیکار یا اخراج شده و مهاجران روستایی فقیر ظاهر می‌شود و ساختار اجتماعی و الگوی فضایی در مناطق شهری را دگرگون می‌کند (لیو و وو، ۲۰۰۶: ۶۱۰). فقر شهری مجموعه‌ای از فقر انتقال یافته از جامعه روستایی (توسط مهاجران به شهر) و نیز، فقر تولید و بازتولید شده در جامعه شهری (توسط جابه‌جایی‌های درون‌شهری) را دربرمی‌گیرد (صرافی، ۱۳۸۷: ۶) و با مشخصه‌هایی چون، درجات تجاری‌سازی بالا، خطرات سلامتی و محیطی بالاتر، گسیختگی اجتماعی، جرم و جنایت، تضادها و برخوردها با حکومت و... شناخته می‌شود (زاينال، گورمیت، نوراستوری و جمالیاه، ۲۰۱۲: ۸۲۸).

فقر شهری مفهومی چند بعدی دارد که با درآمد و مصرف کم و دیگر شرایط بد مربوط به اشتغال، مسکن، مراقبت‌های بهداشتی آموزش و حتی با موقعیت فرد در شبکه‌های اجتماعی شناخته می‌شود. همان‌گونه که می‌دانیم شهرها نه تنها محلی با تراکم تولید هستند، بلکه بخشی از بازتولید اجتماعی نیز در نظر گرفته می‌شوند (چن، کاولین و فولونگ، ۲۰۰۶: ۴). اما سیستم رفاهی شهر گاهی به منزله تله‌ای است که در مقابل حمله فقر شهری قرار می‌گیرد و مفاهیمی مانند محرومیت اجتماعی و انزواج اجتماعی برای توصیف چند بعدی وضعیت فقر توسعه می‌باید (جردن و ردی، ۱۹۹۴: ۱۵۸).

در بسیاری از مطالعات کشورهای در حال توسعه، فقر شهری در چارچوب برنامه تغییر ساختاری بررسی شده است (امیس و راکودی، ۱۹۹۵: ۴۰۴). علاوه بر این، باید اشاره کرد که به تازگی مطالعات مربوط به فقر شهری در کشورهای در حال توسعه، نباید به طور انحصاری بر مقوله‌های شهری متوجه شود (چن، کاولین و فولونگ، ۲۰۰۶: ۵). بخشی از دلایل در این واقعیت نهفته است که در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، شهر سوپاپ اطمینانی برای مبارزة اقتصادی روستایی است و زمینه‌ای امیدوارکننده برای مهاجران روستا به شهر به شمار می‌رود (برنر، ۲۰۰۰: ۵۵۷).

نتیجهٔ بحث اینکه می‌توان به جرئت بیان کرد، وضعیت فوق در شهرهای کشور ما نیز به نوعی مشاهده می‌شود و بخشی از مشکلات موجود، ناشی از همین عوامل است. این عوامل را در قالب چارچوب مفهومی زیر می‌توان تجمعی کرد که مبنای کار در این پژوهش هستند (شکل ۲).

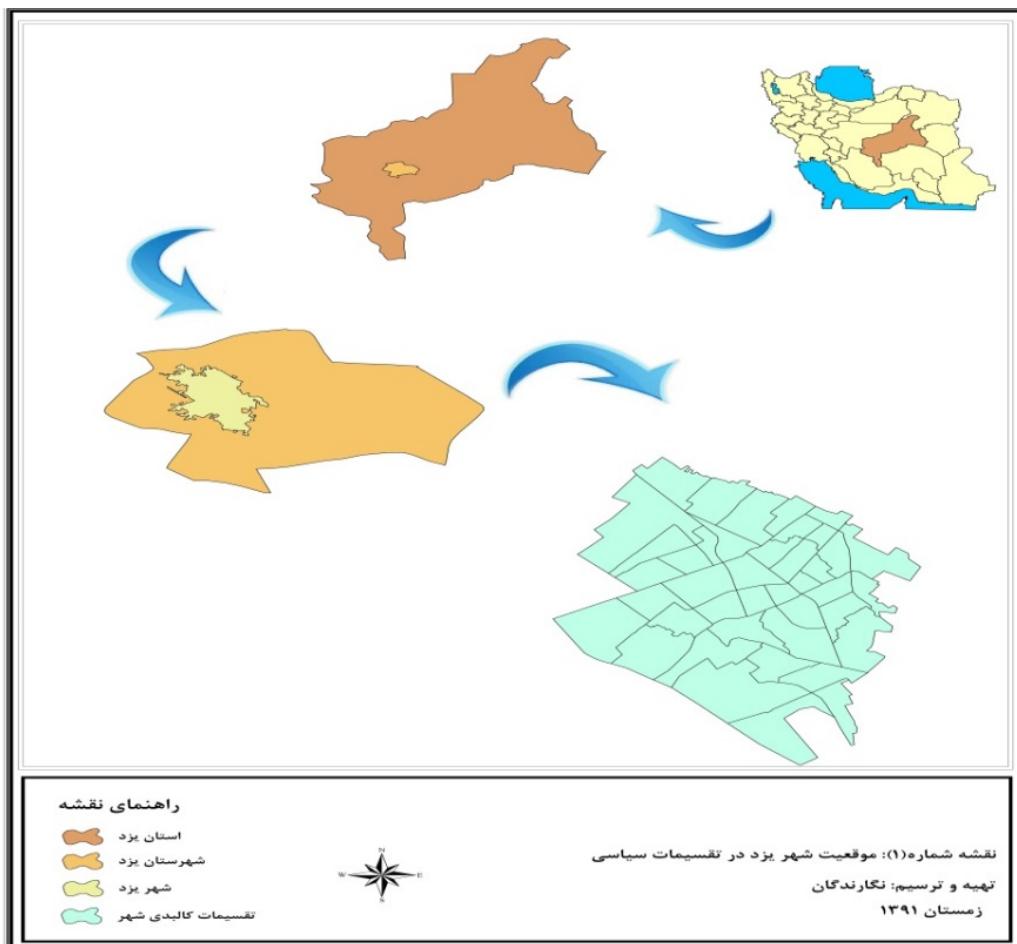

شکل ۲. ابعاد و شاخص‌های مطالعه فقر شهری

محدودهٔ مورد مطالعه

شهر یزد با مختصات جغرافیایی $53^{\circ} 0' 53''$ عرض شمالی و $54^{\circ} 22' 0''$ طول شرقی، بزرگترین واحد شهری استان یزد و مرکز اداره آن است. سابقه شهرنشینی در این مکان را به قبل از اسلام - استیلای اسکندر - و حتی به عصر هخامنشی نسبت می‌دهند. مساحت محدوده قانونی شهر یزد 13415 هکتار است. توسعه شهر و جهات گسترش فیزیکی آن از دهه پنجاه به بعد با سال‌های قبل یک تفاوت اساسی دارد و آن رشد ناپیوسته و از هم‌گسیخته شهر است که این رشد ناپیوسته ریشه بسیاری از مشکلات شهر محسوب می‌شود (افشار، ۱۳۷۴: ۸۳).

سیر تحول جمعیت شهر یزد در گذر زمان، همواره سریع‌تر از سایر نقاط شهری استان بوده است. به موجب این روند، سهم جمعیت بزد از کل جمعیت شهری شهرستان و حتی استان فزونی یافت؛ به‌طوری که طی یک دوره شصتساله (۱۳۸۵-۱۳۳۵) جمعیت شهر از 263502 نفر به 432194 نفر رسید و کمابیش ۷ برابر شد (مرکز آمار ایران، ۱۳۸۵). بیشترین رشد جمعیت این شهر، مانند بسیاری از شهرهای کشور، مربوط به دوره $1365-1355$ با میزان $5/4$ درصد بوده است؛ اما نکته شایان توجه اینکه درصد رشد جمعیت شهر از سال 1365 سیر کاهنده‌ای را آغاز کرد؛ به‌طوری که در آخرین دوره به $2/8$ درصد رسید. شکل ۳ موقعیت قرارگیری شهر یزد را نشان می‌دهد.

شکل ۳. موقعیت شهر یزد در تقسیمات سیاسی

روش پژوهش

اندازه‌گیری فقر بسیار مهم است، اما بهترین روش تجربی غالب به در دسترس بودن داده‌ها بستگی دارد. روشی که معمولاً استفاده می‌شود ۱ یا ۱/۵ دلار آمریکا به ازای هر فرد در هر روز است. این روش استفاده گسترده‌ای دارد، اما روش مناسبی نیست؛ زیرا تغییرات قیمت در مناطق گوناگون و دوره‌های زمانی مختلف در داخل یک کشور خاص را نادیده می‌گیرد. همچنین این اندازه‌گیری قدرت خرید ارز را برای جوامع مختلف برابر می‌داند (منگ، روبرت و یوجون، ۲۰۰۵: ۷۱۲). این روش یک جانشین مناسب برای درآمد محسوب می‌شود و به راحتی کمی می‌شود، اما در بهترین شرایط می‌توان از آن بهمثابه یکی از شاخص‌ها در کنار مجموعه‌ای از شاخص‌های دیگر استفاده کرد. بر این اساس در نظر گرفتن مجموعه‌ای از معیارها در شناخت صحیح ضروری به نظر می‌رسد.

پژوهش حاضر از نظر هدف در دسته پژوهش‌های کاربردی – توسعه‌ای قرار می‌گیرد که با روش توصیفی – تحلیلی انجام گرفته است. پس از تشریح مفهوم فقر و فقر شهری به کمک روش کتابخانه‌ای و اسنادی، با استفاده از اطلاعات بلوک‌های آماری سال ۱۳۸۵ جامعه آماری این پژوهش (شهر یزد)، مستخرج از مرکز آمار ایران، مبادرت به شاخص‌سازی شده است. به منظور تعیین و ارزیابی شاخص‌ها، پس از مرور ادبیات پژوهش و نظرخواهی از متخصصان و کارشناسان در

این زمینه، شاخص‌ها محاسبه شدند. این شاخص‌سازی در محیط نرم‌افزاری Arc GIS و Excel در جداول اطلاعات توصیفی صورت گرفت و شاخص‌های محاسبه شده در قالب سه معیار اصلی اقتصادی، اجتماعی و کالبدی و پانزده شاخص، شامل بار تکفل، درصد اشتغال به تحصیل، نسبت باسوسادی، بار جمعیتی، نسبت جوانی جمعیت، متوسط بعد خانوار، فعالیت عمومی، مشارکت اقتصادی زنان، بار تکفل واقعی، درصد اشتغال، درصد بیکاری، فعالیت عمومی، تراکم جمعیت در واحد خانوار، تراکم مسکونی و سرانه مسکونی قرار گرفتند. با تشکیل ماتریس 15×39 و با به کارگیری یکی از روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره^۱ به نام ویکور (VIKOR)^۲، پس از رتبه‌بندی محلات شهر بر اساس شاخص‌های فوق، به ترسیم نقشهٔ توزیع فضایی فقر در شهر یزد اقدام شد.

برای تعیین وزن هریک از شاخص‌ها از مدل آنتروپی شانون^۳ استفاده شده است. روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره (MCDM) که روش ویکور نیز یکی از آنهاست، برای ارزیابی گزینه‌هایی با معیارهای متعدد و متناقض به کار می‌رود (چنگ، ۲۰۱۰: ۳۴۰). بر همین اساس اوپریکوویچ و ژنگ (۲۰۰۲) روش ویکور را توسعه دادند و برای حل تصمیم‌گیری‌های چندمعیاره با معیارهای متضاد و نامتناسب از آن استفاده کردند (چنگ، ۲۰۱۰: ۳۴۰). این روش برای بهینه‌سازی تصمیم‌گیری‌های چندمعیاره در سیستم‌های پیچیده توسعه یافته است که تمرکز عمده آن بر رتبه‌بندی و انتخاب از بین گزینه‌های متفاوت است (زنگ، لین و اوپریکاویچ، ۲۰۰۵: ۱۳۷۵). در این پژوهش پس از تشکیل ماتریس اولیه که شامل ۳۹ محله شهر یزد و ۱۵ شاخص بود، به ترتیب گام‌های زیر طی شده است:

گام اول؛ محاسبه ماتریس نرمال شده است که در آن X_{ij} مقادیر هریک از شاخص‌های محله را نشان می‌دهد و از

رابطهٔ ۱ به دست می‌آید:

$$r_{ij} = \frac{X_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m X_{ij}}} \quad \text{رابطهٔ ۱}$$

گام دوم؛ محاسبه وزن شاخص‌ها با استفاده از مدل آنتروپی شانون است. این مدل را شانون و ویور (۱۹۴۷) و زلنی (۱۹۸۲) برای تعیین وزن عینی ویژگی‌های برجسته شده به کار برده‌اند. وزن دهی آنتروپی یکی از روش‌هایی است که برای تعیین اهمیت وزن‌های شاخص‌های تصمیم‌گیری، به طور مستقیم در ارتباط با اهمیت نسبی شاخص‌هاست (آقاجانی بزاری، اوسانلو و کریمی، ۲۰۱۱: ۲۵۵۲).

در این پژوهش پس از بی‌مقیاس‌کردن ماتریس با استفاده از رابطهٔ ۲، مقادیر در رابطهٔ ۳ جایگذاری شدند و بدین ترتیب وزن‌های شاخص‌ها به دست آمد.

$$P_{ij} = \frac{X_{ij}}{\sum_{i=1}^m X_{ij}} \quad \text{رابطهٔ ۲}$$

1. Multi Criterion Decision Making (MCDM)

2. Vlse Kriterijumska Optimizacija I Kompromisno Resenje (VIKOR)

3. Shannon Entropy

$$E_j = \left(\frac{1}{\ln m} \right) \sum_{i=1}^m P_{ij} \ln P_{ij} \quad \text{رابطه ۳}$$

در رابطه‌های ۲ و ۳، m تعداد شاخص‌هاست و مقدار E_j محاسبه شده بین صفر و یک قرار دارد. در ادامه مقدار d_j در رابطه ۴، درجه انحراف یا عدم اطمینان را محاسبه می‌کند و بیانگر این است که شاخص j از میزان اطلاعات مفید برای تصمیم‌گیری در اختیار تصمیم‌گیرنده قرار می‌دهد (آقاجانی بزاری و همکاران، ۲۰۱۱: ۲۵۵۲).

$$d_j = 1 - E_j \quad \text{رابطه ۴}$$

و سرانجام با استفاده از رابطه ۵ اوزان هریک از شاخص‌ها محاسبه شده است (آقاجانی بزاری و همکاران، ۲۰۱۱: ۲۵۵۲).

$$W_j = \frac{d_j}{\sum_{j=1}^n d_i} \quad \text{رابطه ۵}$$

گام سوم؛ محاسبه ماتریس وزن‌دار با استفاده از وزن‌های بهدست آمده در مرحله قبل است. در گام چهارم؛ مقادیر بالاترین و پایین‌ترین ارزش ماتریس نرمال وزن‌دار تعیین می‌شود که این مقدار با استفاده از رابطه ۶ بهدست آمده است (چنگ، ۲۰۱۰: ۳۴۰).

$$f^* = j \max f_{ij} = \max[(f_{ij}) | j = 1, 2, \dots, m] \quad \text{رابطه ۶}$$

$$f^- = j \min f_{ij} = \min[(f_{ij}) | j = 1, 2, \dots, m]$$

گام پنجم؛ تعیین شاخص مطلوبیت (S) و شاخص نارضایتی (R) است که با استفاده از رابطه ۷ بهدست آمده است (چنگ، ۲۰۱۰: ۳۴۰).

$$S_i = \sum_{j=1}^n (f^* - f_{ij}) / (f^* - f^-) \quad \text{رابطه ۷}$$

$$R_j = I\max [w_i (f^* - f_{ij}) / (f^* - f^-)]$$

در گام آخر شاخص ویکور بر اساس رابطه ۸ محاسبه می‌شود که همان امتیاز نهایی هرگزینه است. در این رابطه مقدار V برابر با ۰/۵ در نظر گرفته شده است (چنگ، ۲۰۱۰: ۳۴۰).

$$Q_j = \left(V \times \frac{S_j - S_*}{S^- - S_*} \right) + (1-V) \times \left(\frac{R_j - R_*}{R^- - R_*} \right) \quad \text{رابطه ۸}$$

بحث و یافته‌ها

در این پژوهش برای شناسایی و توزیع فضایی فقر در شهر یزد، پس از مرور ادبیات پژوهش و نظر کارشناسان، در نهایت ۱۵ شاخص انتخاب شد. شاخص‌های منتخب به تفکیک محلات به شرح جدول ۱ است.

جدول ۱. شاخص‌های شناسایی فقر در شهر بزرگ

شاخص \ محله	بار تکفل	درصد اشتغال به تحصیل	درصد با سوادی	بار جمعیتی	نسبت جوانی جمعیت	تراکم جمعیت در واحد مسکونی	درصد فعالیت عمومی	متوسط بعد خانوار	ضریب اشتغال	ضریب بیکاری	ضریب فعالیت واقعی	درصد مشارکت اقتصادی زنان	بار تکفل خالص	تراکم مسکونی	سرانه مسکونی		
۱۱۷/۰۵	۱۰۹/۹۷	۳/۱۱۴	۰/۹۳	۰/۶۲	۱/۱۸	۲۷/۰/۸	۳/۱۱۲	۴۸/۰/۲	۰/۰۳۶	۱۳/۱۱۷	۰/۴۱	۱-۱-۱	۱۱۷/۰۵	۱۰۹/۹۲	۴/۰۳		
۸۰/۰۳	۶/۹۲	۱/۳۹	۱/۰۳	۰/۴۰	۰/۶۵	۱/۹/۰۵	۰/۸۹	۳۵/۰/۷	۰/۰۱۳	۰/۱۰۱	۰/۸۰	۱-۱-۱	۸۰/۰۳	۶/۹۲	۴/۰۳		
۱۲/۰۳	۶/۴۶	۱/۱۸	۰/۱۲	۰/۷۶	۱/۸۴	۰/۷۶/۰۵	۰/۱۰۴	۵۷/۰/۷	۰/۱۱	۰/۱۰۵	۰/۸۸	۱-۱-۱	۱۲/۰۳	۶/۴۶	۴/۰۳		
۸۲/۰۳	۲۵/۰۲۴	۰/۹۸	۰/۱۲۱	۰/۱۰۶	۰/۵۱	۰/۱۲/۱۳	۰/۱۳۷	۲۳/۰/۲	۰/۰۴۶	۰/۰۱	۰/۰۵۵	۰/۰۴۶	۱-۱-۱	۸۲/۰۳	۲۵/۰۲۴	۴/۰۳	
۳۴/۰۲۰	۸/۹۱	۰/۸۲	۰/۱۸۱	۰/۷۲	۰/۴۰	۰/۱۰/۰۸	۰/۱۲۴	۰/۱۳۰	۰/۰۴۳	۰/۰۸	۰/۰۴۵	۰/۰۴۳	۱-۱-۱	۳۴/۰۲۰	۸/۹۱	۴/۰۳	
۳۷۹/۰۷	۸۲/۰۲	۱/۷۵	۰/۷۶۳	۰/۷۰	۰/۰۸	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۸	۶۹/۰/۸	۰/۱۰۱	۰/۰۱۴	۰/۰۰۲	۰/۰۱۴	۰/۰۰۲	۱-۱-۱	۳۷۹/۰۷	۸۲/۰۲	۴/۰۳
۷۱/۰۲۵	۱۱۷/۰۵	۱/۹۳	۰/۷۵	۰/۷۳۶	۰/۷۰	۰/۱۳۳/۰	۰/۱۳۷	۳۳/۰/۲	۰/۰۵۵	۰/۰۱۳	۰/۰۱۳	۰/۰۱۳	۰/۰۱۳	۱-۱-۱	۷۱/۰۲۵	۱۱۷/۰۵	۴/۰۳
۲۲۴/۰۳	۱۱۷/۰۵	۱/۸۱	۰/۷۳۲	۰/۷۳	۰/۰۷	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۱	۲۵/۰/۶	۰/۱۱۲	۰/۰۸۰	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۱-۱-۱	۲۲۴/۰۳	۱۱۷/۰۵	۴/۰۳
۸۰/۰۳۹	۱۲۰/۰۳	۱/۸۸	۰/۷۱	۰/۷۰	۰/۰۹	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۰	۳۰/۰/۶	۰/۱۲۵	۰/۰۱۳	۰/۰۲۰	۰/۰۱۲	۰/۰۱۲	۱-۱-۱	۸۰/۰۳۹	۱۲۰/۰۳	۴/۰۳
۲۳۴/۰۹	۳۰/۰۵۹	۰/۱۹	۰/۱۰۷	۰/۰۷	۰/۰۱	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۵	۱۷/۰/۷	۰/۱۰۴	۰/۰۱۸	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۱-۱-۱	۲۳۴/۰۹	۳۰/۰۵۹	۴/۰۳
۱۰۳/۱۲	۱۰۳/۱۲	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۲	۲۵/۰/۶	۰/۱۱۲	۰/۰۸۰	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۱-۱-۱	۱۰۳/۱۲	۱۰۳/۱۲	۴/۰۳
۸۸/۰۵	۸۸/۰۵	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۰۷۰	۰/۰۷	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۱	۳۰/۰/۶	۰/۱۲۵	۰/۰۱۳	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۱-۱-۱	۸۸/۰۵	۸۸/۰۵	۴/۰۳
۱۱۷/۰۳	۱۱۷/۰۳	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۰۷۳	۰/۰۷	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۱	۲۵/۰/۶	۰/۱۱۲	۰/۰۸۰	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۱-۱-۱	۱۱۷/۰۳	۱۱۷/۰۳	۴/۰۳
۱۱۷/۰۲	۱۱۷/۰۲	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۰۷۳	۰/۰۷	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۱	۲۵/۰/۶	۰/۱۱۲	۰/۰۸۰	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۱-۱-۱	۱۱۷/۰۲	۱۱۷/۰۲	۴/۰۳
۱۱۷/۰۱	۱۱۷/۰۱	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۰۷۰	۰/۰۷	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۱	۲۵/۰/۶	۰/۱۱۲	۰/۰۸۰	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۱-۱-۱	۱۱۷/۰۱	۱۱۷/۰۱	۴/۰۳
۱۱۷/۰۰	۱۱۷/۰۰	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۰۷۰	۰/۰۷	۰/۱۰/۰۷	۰/۹۱	۲۵/۰/۶	۰/۱۱۲	۰/۰۸۰	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۱-۱-۱	۱۱۷/۰۰	۱۱۷/۰۰	۴/۰۳

سازمان	مکانیزم	متوجه		شناخت
		تراکم	مکانیزم	
بار تکفل خالص	بار تکفل خالص	۱۳۴/۸۸	۹/۱/۶۵	۱۳۴/۸۸
درصد مشارکت	درصد مشارکت	۱۲۳/۷۲	۰/۱۰/۱۸	۱۲۳/۷۲
اقتصادی زنان	ضریب فعالیت واقعی	۱۲۳/۷۲	۰/۱۰/۱۸	۱۲۳/۷۲
ضریب بیکاری	ضریب اشتغال	۱۸۳/۴۵	۷/۰/۷۱	۱۸۳/۴۵
ضریب جمعیت نماینده	متوسط بعد خانوار	۱۸۳/۴۵	۱/۴۹	۱۸۳/۴۵
درصد فعالیت عمومی	درصد فعالیت عمومی	۱۵۷/۷۸	۰/۹۰	۱۵۷/۷۸
تراکم جمعیت در واحد مکانیزم	تراکم جمعیت در واحد مکانیزم	۰/۹۸	۰/۱۰/۱۸	۰/۹۸
نسبت جوانی جمعیت	بار جمعیتی	۱۳۴/۳۱	۰/۳۰	۱۳۴/۳۱
بار جمعیتی با سوادی	درصد اشتغال به تحصیل	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰
بار تکفل	بار تکفل	۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۱

وزن‌های محاسبه شده از طریق مدل آنتروپی شانون برای هریک از شاخص‌ها در جدول ۲ آورده شده است. همان‌گونه که مشخص است بیشترین وزن‌ها به ترتیب به بار تکفل خالص، ضریب فعالیت واقعی، ضریب اشتغال، درصد فعالیت عمومی و بار جمعیتی اختصاص یافته است و کمترین وزن نیز به شاخص تراکم جمعیت در واحد مسکونی تعلق دارد؛ درواقع می‌توان گفت که متغیرهای اقتصادی و اجتماعی سهم بالاتری دارند.

جدول ۲. وزن شاخص‌های محاسبه شده از طریق مدل آنتروپی

شاخص	ضریب اشتغال	ضریب بیکاری	ضریب واقعی	درصد مشارکت	بار تکفل خالص	تراکم مسکونی	سرانه مسکونی	بار تکفل
وزن	۰/۰۷۲	۰/۰۶۴	۰/۰۷۲	۰/۰۶۷	۰/۰۷۲	۰/۰۵۴	۰/۰۶۷	۰/۰۷۱
شاخص	تراکم خانوار در واحد مسکونی	درصد اشتغال در حدیث به تحصیل	بار جمعیتی بعد خانوار	نسبت جوانی جمعیت	درصد فعالیت عمومی	درصد فعالیت باسوسادی	درصد فعالیت متوسط	وزن
وزن	۰/۰۳۵	۰/۰۷۱	۰/۰۷۲	۰/۰۷۱	۰/۰۷۲	۰/۰۷۲	۰/۰۶۸	۰/۰۷۱

در مرحله بعدی با محاسبه ماتریس وزن‌دار مقادیر بالاترین و پایین‌ترین ارزش ماتریس نرمال، زمینه تعیین شاخص مطلوبیت و شاخص نارضایتی فراهم شده است. بدیهی است که در این مرحله باید مثبت و منفی بودن شاخص‌ها مد نظر قرار گیرد؛ به این معنا که اگر معیار ما از نوع منفی باشد، برای محاسبه شاخص مطلوبیت باید حداقل مقدار در نظر گرفته شود و برای محاسبه شاخص نارضایتی، حداقل مقدار مد نظر قرار می‌گیرد. برای نشان دادن نمونه‌ای در این پژوهش، می‌توان به بار تکفل اشاره کرد که یک عامل منفی است و با افزایش آن مقدار فقر نیز بالاتر می‌رود؛ یعنی اثر منفی بر فقر دارد، اما درصد اشتغال بر عکس این شاخص است.

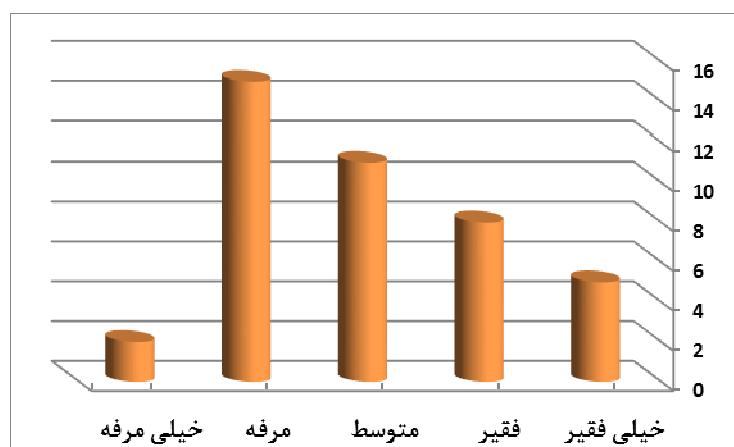
جدول ۳. مقادیر شاخص مطلوبیت، نارضایتی، مدل ویکور و رتبه‌بندی محلات شهر

منطقه	ناحیه	محله	شاخص مطلوبیت (S)	شاخص نارضایتی (R)	مقدار ویکور (Q)	رتبه
۱	۱	۱-۱-۱	۰/۴۸۱۱	۰/۰۵۵۷	۰/۵۴۷۹	۱۸
		۱-۱-۲	۰/۵۱۹۰	۰/۰۶۳۰	۰/۳۳۸۵	۳۱
		۱-۱-۳	۰/۴۲۰۳	۰/۰۵۳۴	۰/۶۹۹۸	۹
		۱-۱-۴	۰/۵۶۲۳	۰/۰۷۰۷	۰/۱۱۰۹	۳۷
		۱-۱-۵	۰/۴۹۱۱	۰/۰۷۱۸	۰/۲۱۵۶	۳۶
	۲	۱-۲-۱	۰/۳۴۳۰	۰/۰۴۶۷	۰/۹۶۸۵	۱
		۱-۲-۲	۰/۳۶۵۵	۰/۰۶۳۵	۰/۵۹۹۳	۱۶
		۱-۲-۳	۰/۳۶۲۵	۰/۰۶۱۰	۰/۶۵۳۴	۱۲
		۱-۲-۴	۰/۳۹۷۱	۰/۰۶۱۴	۰/۵۸۵۵	۱۷
		۱-۲-۵	۰/۴۵۳۵	۰/۰۶۴۸	۰/۴۱۹۹	۲۸

ادامه جدول ۳

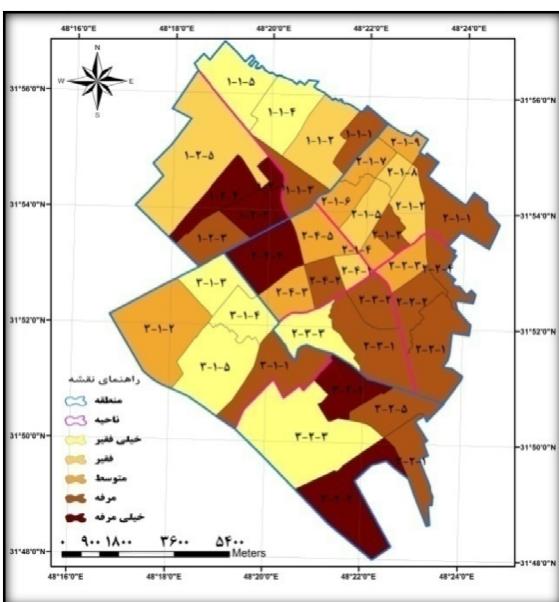
رتبه	مقدار و بکور (Q)	شاخص نارضایتی (R)	شاخص مطلوبیت (S)	محله	ناحیه	منطقه
۲۱	۰/۴۹۱۲	۰/۰۵۹۴	۰/۴۷۱۹	۲-۱-۱	۱	
۳۴	۰/۲۵۷۹	۰/۰۷۲۳	۰/۴۶۲۲	۲-۱-۲		
۳۰	۰/۳۶۰۵	۰/۰۵۷۳	۰/۵۶۹۵	۲-۱-۳		
۲۴	۰/۴۴۰۲	۰/۰۵۸۴	۰/۵۰۹۲	۲-۱-۴		
۲۹	۰/۳۸۵۰	۰/۰۵۹۳	۰/۵۳۴۱	۲-۱-۵		
۲۲	۰/۴۵۲۵	۰/۰۵۹۱	۰/۴۹۷۱	۲-۱-۶		
۲۵	۰/۴۳۷۰	۰/۰۶۹۶	۰/۳۸۹۹	۲-۱-۷		
۳۲	۰/۲۶۶۰	۰/۰۶۹۷	۰/۴۸۶۳	۲-۱-۸		
۳۳	۰/۲۵۸۵	۰/۰۶۶۸	۰/۵۲۱۸	۲-۱-۹		
۲	۰/۷۸۸۲	۰/۰۵۰۹	۰/۳۹۸۷	۲-۲-۱	۲	
۵	۰/۷۵۱۲	۰/۰۵۷۰	۰/۳۵۱۴	۲-۲-۲		
۱۹	۰/۵۱۷۲	۰/۰۶۰۱	۰/۴۵۰۳	۲-۲-۳		
۲۳	۰/۴۴۸۷	۰/۰۶۴۸	۰/۴۳۷۱	۲-۲-۴		
۷	۰/۷۲۰۴	۰/۰۵۱۰	۰/۴۳۳۱	۲-۳-۱	۳	
۶	۰/۷۳۹۳	۰/۰۵۳۲	۰/۴۰۰۶	۲-۳-۲		
۳۹	۰/۰۱۰۷	۰/۰۷۱۷	۰/۶۰۸۱	۲-۳-۳		
۳۵	۰/۲۳۸۴	۰/۰۷۱۴	۰/۴۸۲۷	۲-۴-۱	۴	
۳	۰/۷۵۸۶	۰/۰۵۳۹	۰/۳۸۱۷	۲-۴-۲		
۱۵	۰/۶۰۲۲	۰/۰۵۸۵	۰/۴۱۹۸	۲-۴-۳		
۱۰	۰/۶۶۷۹	۰/۰۵۵۷	۰/۴۱۳۸	۲-۴-۴		
۲۰	۰/۵۰۹۶	۰/۰۶۲۰	۰/۴۳۳۸	۲-۴-۵		
۱۳	۰/۶۲۵۸	۰/۰۵۲۰	۰/۴۷۸۳	۳-۱-۱	۱	
۲۶	۰/۴۳۳۲	۰/۰۶۵۵	۰/۴۳۷۳	۳-۱-۲		
۲۷	۰/۴۲۳۱	۰/۰۷۰۸	۰/۳۸۵۲	۳-۱-۳		
۱۱	۰/۶۰۰۷	۰/۰۶۲۱	۰/۳۴۹۳	۳-۲-۱		
۴	۰/۷۵۰۱	۰/۰۵۲۳	۰/۴۰۱۸	۳-۲-۲		
۳۸	۰/۰۹۰۹	۰/۰۷۲۰	۰/۵۵۶۸	۳-۲-۳	۲	
۱۴	۰/۶۰۹۹	۰/۰۶۶۶	۰/۳۲۵۲	۳-۲-۴		
۸	۰/۷۰۷۸	۰/۰۶۱۱	۰/۳۳۰۹	۳-۲-۵		

با محاسبه شاخص مطلوبیت، نارضایتی و درنهايت مقدار ويکور، محلات براساس پانزده شاخص فوق، طبقه‌بندی شدند. همان‌گونه که در شکل ۴ نشان داده شده است، ۵ محله در وضعیت خیلی فقیر، ۸ محله در وضعیت فقیر، ۱۱ محله در وضعیت متوسط، ۱۵ محله در وضعیت خیلی مرفة قرار دارند.

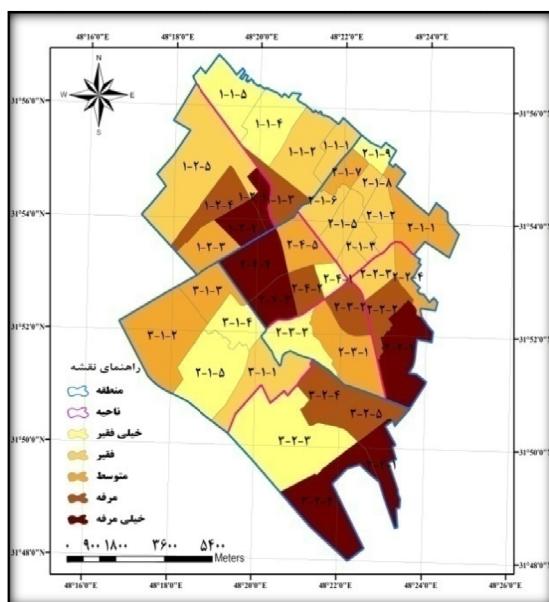

شکل ۴. نمودار وضعیت توزیع فضایی فقر در محلات شهر یزد

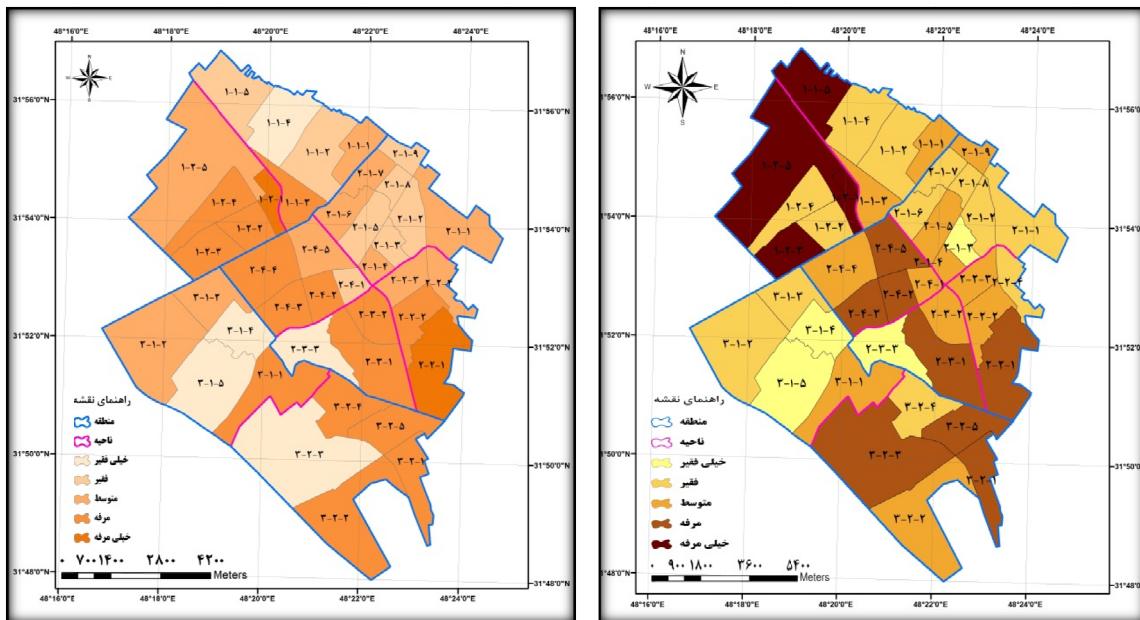
شکل‌های ۵، ۶ و ۷ وضعیت توزیع فضایی فقر در محلات شهر یزد را بهتر ترتیب بر اساس متغیرهای اقتصادی، اجتماعی و کالبدی نشان می‌دهد و شکل ۸ نیز توزیع فضایی فقر را بر اساس هر سه متغیر و ۱۵ شاخص بررسی شده در این پژوهش به نمایش گذاشته است.

شکل ۶. توزیع فضایی فقر در محلات شهر یزد
براساس متغیر اجتماعی

شکل ۵. توزیع فضایی فقر در محلات شهر یزد
براساس متغیر اقتصادی

شکل ۸. توزیع فضایی فقر در محلات شهر یزد

شکل ۷. توزیع فضایی فقر در محلات شهر یزد
براساس متغیر کالبدی

نتیجه‌گیری

آنچه که در مقولهٔ فقر در حوزهٔ مطالعات شهری اهمیت می‌یابد «تلور فضایی فقر» در شهرهاست. وضعیت گسترش فقر در شهرهای ایران الگوهای متفاوتی دارد و با توجه به اهمیت این مسئله، جلوگیری از گسترش این پدیده نیازمند شناخت دقیق پنهانه‌های فقیر در شهرهاست. در همین راستا مطالعهٔ فقر شهری، زمینهٔ تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی صحیح به‌منظور کاهش مشکلات مرتبط با فقر و محرومیت را برای سیاستگذاران، برنامه‌ریزان و مدیران در محلات شهری فراهم می‌آورد.

براساس نتایج حاصل از این پژوهش که بر مبنای اطلاعات بلوک‌های آماری سال ۱۳۸۵ انجام گرفته است، از میان عوامل مؤثر بر فقر، متغیرهای اقتصادی (شامل: درصد اشتغال، درصد بیکاری، ضریب فعالیت واقعی، درصد مشارکت اقتصادی زنان، بار تکفل و درصد فعالیت عمومی) و اجتماعی (شامل: متوسط بعد خانوار، نسبت جوانی جمعیت، درصد باسوسادی، بار جمعیتی و درصد اشتغال به تحصیل) تأثیر بیشتری در وضعیت فقر می‌گذارند و متغیرهای کالبدی (شامل: تراکم خانوار در واحد مسکونی، تراکم مسکونی و سرانه مسکونی) بر وضعیت فقر اثر کمتری دارند، اما اگر بخواهیم نتایج حاصل را به صورت خلاصه بیان کنیم، می‌توانیم بگوییم که ۱۲/۲ درصد از محلات شهر یزد خیلی فقیر، ۱۹/۵ درصد فقیر، ۲۶/۸ درصد متوسط، ۳۶/۶ درصد مرفه‌اند و فقط ۴/۹ درصد در سطح خیلی مرفه قرار دارند.

تحلیل توزیع فضایی فقر حاکی از آن است که محلات بافت‌های فرسوده و بهویشه تاریخی و همچنین محله‌های اسکان غیر رسمی شهر در مقایسه با سایر محلات فقیرتر هستند. نکتهٔ شایان توجه در بحث تحلیل توزیع فضایی فقر، وضعیت نامناسب روستاهای الحاق شده به شهر است که در حال حاضر با نام محلات شهری شناخته می‌شوند و در

وضعیت نامناسبی بسیار بزرگ است. این مسئله در محلات ۳-۱-۴ (عیش آباد) و ۵-۱-۳ (خیرآباد) به حداقل خود می‌رسد. نکته مهم درباره محله‌های فوق، مهاجر بودن اکثر ساکنان آن است که پایین بودن پایگاه اجتماعی - اقتصادی، سبب افول و پایین تر بودن شاخص‌های فوق شده است. نتایج این پژوهش با نتایج حاصل از مطالعات سازمان راه و شهرسازی استان یزد درباره سکونتگاه‌های غیر رسمی یزد، مطابقت دارد؛ به طوری که بر اساس طبقه‌بندی انجام گرفته در این طرح مطالعاتی، محلات اسکان غیر رسمی ۴-۱-۱ (کشتارگاه) و ۲-۲-۴ (حسن آباد) تا حدود زیادی با نتایج حاصل از این پژوهش همخوانی دارد.

بر اساس نتایج این پژوهش، پیشنهادهای زیر برای زمینه‌سازی رفع مشکلات موجود بیان شده است:

- فرهنگ‌سازی وسیع، به ویژه در بین مسئولان درباره مسئله فقر و محلات فقیر شهر؛
  - ریشه‌یابی مهاجرت‌هایی که به محلات اسکان غیر رسمی انجام می‌گیرد، و اقدام اساسی برای برطرف کردن آن؛
  - اولویت قائل شدن برای ایجاد اشتغال در محلات فقیرنشین؛
  - تشکیل انجمن یا کارگروهی شامل مسئولان شهرداری، مسکن و شهرسازی و سایر دستگاه‌های مرتبط برای رفع معصل محلات فقیرنشین شهر؛
  - برقراری امنیت اجتماعی در محلات فقیرنشین برای جلوگیری از فعالیت‌های غیر قانونی و اشتغال کاذب؛
  - جلب مشارکت و اعتماد شهروندان و اتخاذ سیاست‌های تشویقی برای رفع معصل فقر شهری.
- در پایان باید مذکور شد که یافته‌های فوق با استفاده از شاخص‌های مذکور حاصل شده است؛ بدینهی است که در صورت استفاده از شاخص‌ها و متغیرهای دیگر، ممکن است نتایج این پژوهش تحت تأثیر قرار گیرد یا تغییر یابد.

منابع

1. Afshar, I., 1995, **Monuments of Yazd**, Volume II, Community Cultural Figures, Tehran. (*in Persian*)
2. Aghajani Bazzazi, A., Osanloo, M., Karimi, B., 2011, **Deriving Preference Order of Open Pit Mines Equipment Through MADM Methods: Application of Modified VIKOR Method**, Expert Systems with Applications, Vol. 3, No. 38, PP. 2550–2556.
3. Amis, P. & Rakodi, C., 1995, **Urban Poverty: Concepts, Characteristics and Policies**. Habitat International, Vol. 19, No. 4, PP. 403–405.
4. Arzrum Chiller, N., 2005, **Various Dimensions of Poverty in Iran**, Economic Research of the Central Bank of Iran, No. 27. (*in Persian*)
5. Asayesh, H., 1998, **Geography of Poverty Measurement of Human Suffering in the World**, Geographical Research Quarterly, Vol. 13, No. 48 and 47, PP. 3 - 23 (*in Persian*)
6. Bemanian, M.R., Rezaei Rad, H. Rezaei, M. M., 2011, **Assessment of the Economic Characteristics of the Detection Range - urban Poverty Using the Delphi Technique and AHP (Case Study: City of Kashmar)**, Urban Management, Special Number Spring and Summer, Vol. 9, No. 28, PP. 153-166. (*in Persian*)
7. Berner, E., 2000, **Poverty Alleviation and the Eviction of the Poorest: towards Urban Land Reform in the Philippines**, International Journal of Urban and Regional Research, Vol. 24, No. 3, PP. 554–566.

8. Chang, C.L., 2010, **A modified VIKOR Method for Multiple Criteria Analysis**, Environ Monit Assess, Vol. 4, No. 168, PP. 339–344.
9. Chen, G., Chaolin, G., Fulong, W., 2006, **Urban Poverty in the Transitional Economy: a Case of Nanjing, China**, Habitat International, Vol. 1, No. 30, PP. 1–26.
10. Dewilde, C., 2008, **Individual and Institutional Determinants of Multidimensional Poverty: a European Comparison**, Social Indicators Research, Vol. 2, No. 86, PP. 233-256.
11. Hadad, L., Marie T., James L.G., 1999, **Are Urban Poverty and Under Nutrition Growing? Some Newly Assembled Evidence**, World Development, Vol. 27, No: 11, PP. 1891-1904.
12. Haji-Yousefi, A., 2002, **Marginalization and the Development Process** (before the Islamic Revolution), Quarterly of Seven Cities, in Thirds, No. 8, PP. 12-24. (*in Persian*)
13. Hosseini, S.H., Chinichian, M., 2011, **An Analysis of the Characteristics of Informal Settlements in the Arak City, Neighborhoods of Baghe Khalaj and Ali Ibn Abi Talib (AS)**, Quarterly of Research and Urban Planning, Vol. 2, No. 5, PP. 57-82. (*in Persian*)
14. Javaheri Pour, M., 2002, **The Global Challenge of Urban Poverty**, Quarterly of Social Welfare, Sophomore, Vol. 2, No. 6, PP. 127-147. (*in Persian*)
15. Jordan, B. & Redley, M., 1994, **Polarization, Underclass and the Welfare State**, Work, Employment and Society, Vol. 8, No. 2, PP. 153–176.
16. Kakwanti, N., 2003, **Issues in Setting Absolute Poverty Line, Poverty and Social Development Papers**, Asian Development Bank.
17. Liu, Y., Wu, F., 2006, **Urban Poverty Neighborhoods: Typology and Spatial Concentration under China's Market Transition, a Case Study of Nanjing**, Geoforum, Vol. 37, No. 4, PP. 610-626.
18. Majidi Khamenei, B., Mohammadi, A., 2005, **an Introduction to Urban Poverty**, Geographical Association Quarterly, Vol. 3, No, 6 & 7, PP. 135-145. (*in Persian*).
19. Meng, X., Robert G., Youjun W., 2005, **Poverty, Inequality, and Growth in urban China, 1986–2000**, Journal of Comparative Economics, Vol. 33, No. 4, PP. 710–729.
20. Mirshojaei, F., 2011, **Assessing Poverty in the World**, Economic Research Quarterly, Vol. 19, No. 58, PP. 205-229. (*in Persian*)
21. Navarro, C., Ayala, L., & Labeaga, J. M., 2010, **Housing Deprivation and Health Status: Evidence from Spain**, Empirical Economics, Vol. 38, No. 3, PP. 555–582.
22. Notten, G., Keetie R., 2010, **Cross-national Comparison of Monetary and Multidimensional Child Poverty in the European Union: Puzzling with the Few Pieces That the EUSILC Provides**, Brooks World Poverty Institute.
23. Palizban, S., Joudaki, H., Razavi, M., 2010, **Informal Settlements and Housing Poverty Case Study: City Pakdasht**, Quarterly Geographical Journal of Environmental Based Territorial Planning, Vol. 3, No. 11, PP. 115-132. (*in Persian*)
24. Paraschiv, M., 2012, **Urban (in) Security and Assessment of Extreme Poverty: Residents Perception Referring to Homelessness in Bucharest**, Procedia Environmental Sciences, Vol. 14, PP. 226 – 236.
25. Piraei, K., Shafiee, Sh., 2001, **Measuring Poverty with an Emphasis on Urban Households during 1369-1375 in Mazandaran Province**, Quarterly of Economic Research, Vol. 34, No. 1, PP. 35-46. (*in Persian*)
26. Ravallion, M., Shaohua, C., 2007, **China's (Uneven) Progress Against Poverty**, Journal of Development Economics, Vol. 82, No. 1, PP. 1-42.
27. Roustaei, Sh., Ahadnezhad, M., Asghari Zamani, A., Zangene, A., 2012, **The Comparative Pattern of Poverty Spread in Kermanshah City in 1996-2006 using Factor Analysis Technique**, Quarterly of Urban - Regional Studies and Research, Vol. 3, No. 12, PP. 17-40. (*in Persian*)

28. Roustaie, Sh., Ahadnezhad, M., Asghari Zamani, A., Zangene, A., 2012, **The Assessment of Physical and Social Housing Indexes in Determine of Predominantly Poor Blocks Using Factor Analysis Model (Case Study: Kermanshah City)**, Human Geography Research Quarterly, Vol. 3, No. 81, PP. 141-156. (*in Persian*)
29. Saffari, M., 2008, **Organizing the Informal Settlements in Urban Areas in the Light of the Good Governance**, Seven City Quarterly, Vol. 2, No. 23, PP. 4-13. (*in Persian*)
30. Shemshadi, A., Shirazi, H., Toreihi, M., Tarokh, M.J., 2001, **A Fuzzy VIKOR Method for Supplier Selection Based on Entropy Measure for Objective Weighting**, Expert Systems with Applications, Vol. 38, No. 10, PP. 12160–12167.
31. Statistical Center of Iran (2006): **Census of Population and Housing from 1956 to 2006 Years**. (*in Persian*)
32. Townsend, P., 2006, **What is Poverty? An Historical Perspective**, UNDP Poverty in Focus 2006, 9, PP. 5-6.
33. Tzeng, G. H., Lin, C. W. & Opricovic, S., 2005, **Multi-criteria Analysis of Alternative-fuel Buses for Public Transportation**, Energy Policy, Vol. 33, No. 11, PP.1373–1383.
34. World Bank, 2002, **World Development Report 2001-2000 Fighting Poverty**, Translation Management and Planning Organization, Publication Management and Planning Organization, Tehran. (*in Persian*)
35. Zainal, N. R., Gurmit, K., Nor Aisah A. & Jamaliah M. Kh., 2012, **Housing Conditions and Quality of Life of the Urban Poor in Malaysia**, Procedia - Social and Behavioral Sciences, Vol. 15, No. 50, PP. 827 – 838.
36. Ziari, K., 1998, **Analytical Models of Poverty, Income Distribution and Regional Disparities in Iran**, Geographical Research Quarterly, Vol. 1, No. 48, PP. 75-89. (*in Persian*)
37. Ziari, K., Mousavi, M., 2009, **Analysis of Measuring and Explaining Poverty and Poverty Policy in Yazd Province**, Journal of Geography and Development, Vol. 7, No. 15, PP. 5-20. (*in Persian*).